

Tüpfelhäng

Woa aols Bou oft maa Ahnl bsouchn.
Niat waale bröva woa.
Na,- naa,zwäng ihran Gsudheitskouchn
binne sua oft doa.
Doch sie haoutse imma gfreit
wenne aogruckt bi:
"Du kummstme bsouchn? dös is gscheit,
sezte naa glei hi!"
Gsudheitskouchn haouts aftrong.
Ich höbme niat gschenieat
ud ho vullagschtopft mein Mong.
Dhwaal sie dischkarieat.
Sie waa hoalt a sua gaonz aolloi.
Wos denn ich amaol wia tou?
Ud,- wose dhriuwba moi,
ob sie schou boal schtärmb mou?
Ich ho gschült oda knappt,
sie haout boal glacht,boal grinna
ud üwba meina Haawa gschtaabt:
"Graouß weads öizt änks Kinna!
Mei,wenne sua aon fröiha dänk!"
Sie nimmtme ba die Häand:
"Du ärbst amaol döi Tüpfelhäng,
dös is maa Testament."
Maa Ahnl döi woa rüchte schtolz
af ihra Tüpfelhäng.
Woa a aas ächtn Aichnhoolz
ud a Haouchzatsgschänk.
Porzllinana Tüpfla sean draoghängt.
Blämla woan draaftmaolt.
Zoubundn woans. Ich howbma dänkt,
daaß hoalt ko Schtaab aifallt.
Döi soallte aolso amaol ärmb.
Ich ho hoalt dhzou knappt,
dänk: "Wos tout miet suran Schärm̄b
a Bou denn üwbahaapt?"
Maa Ahnl woare schpaata oft nu bsouchn,
echaal woas aas gleich.

Bringt Kaffee miet Gsudheitskouchn.

Redt va ihra Leich.

Greint, läiſtse a bißl saa,

zaigt af Tüpflhäng-

ud saogt döi ghäiat amaol maa,

daaße aon sie dänk.

Wöi naouchat is maa Ahnl gschtormb,

howbe rüchte plärrt.

Öizt binne aiascht inna woan

wos sura Ahnl wärt.

Ud Tüpflhäng? döi haout aon Oart

drinn in meina Schtumb.

Ich schtäih oft voa ihra dort

wenne hoima kumm.

Aas Bröifl nimme naou in dh Häand,

va mein Ahnl gschriemb:

"Dösdaou is maa Testament

aon mei Hintabliemb."

Döi poa Wörtla song vüll, weas dhfoah:

"Bou, du ~~weast~~ sua ost maa Traoust.

Ud döi Tüpfla howbe vullagschpoat,

daaßts amaol laichta haoust."